

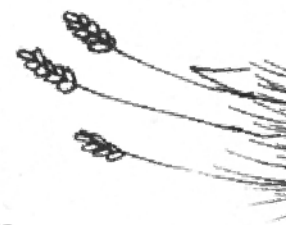
Kosmetika s esencí naděje

TEXT: Petra Kruntorádová

FOTO: archiv Biorythme

*„Co se stane, když si tisíce a miliardy lidí uvědomí, že vše, co udělají, má dopad? Představte si, že bychom začali všichni třeba kupovat přírodní kosmetiku netestovanou na zvířatech,“ zní z mého autorádia pořad věnovaný knize Jane Goodallové *Důvod k naději*. A vysílání pokračuje otázkou: „Jak velkou změnu světa by to přineslo?“ Cítím, jak mi přejel mráz po zádech, protože se mě sdělení skryté za otazníkem hluboce dotýká. „Důvod k naději spočívá v tom, že mladí lidé po celém světě chápou, co se děje, a přebírají za to zodpovědnost.“ Jsem ráda, že právě za jednou takovou mladou ženou zrovna jedu, a těší mě, že mi pořad, který poslouchám, naprosto neplánovaně připravil úvod k reportáži, do které jste se právě začeti.*

Je to tak, ty významově silné věty z audiovysílání totiž přesně pasují na zakladatelku značky Biorythme Anetu Adamčíkovou, kterou jsem přijela navštívit. Cestou k ní jsem mohla mít v autě puštěnou jen hudbu ze Spotify, mohla jsem poslouchat ticho nebo desítky jiných rozhlasových stanic... ale světe, div se, já naladím Vltavu, která mi jako na zlatém podnose naservíruje téma mého vlastního budoucího textu. Dávno už tyto „shody okolností“ nepovažuji za náhody a jsem si jistá, že kdyby Jane Goodallová mohla být v Biorythme se mnou, její důvod k naději pro svět a lidstvo by se ještě zvětšil.

Sklad jako přehledné a voňavé místo

Má soukromá exkurze začíná prohlídkou skladu Biorythme. „Já jsem původně nechtěla pronajímat další prostory, ale ségra už nedala jinak a zpětně musím uznat, že měla pravdu,“ vysvětluje mi Aneta, inženýrka chemie, která se od raného dětství (tedy už více jak dvacet let) věnuje přírodní kosmetice, její výrobě a všem tajům, které s ní souvisejí. A zatímco Anet je schopná dlouhé hodiny a hodiny vymýšlet receptury, míchat, zkoušet a vylepšovat, její sestra Jenny má ve firmě na starost především obchod, sklad a systém. A tak jí bylo jasné, že původní prostory dílny už nebudou dlouho dostačující. No, a když se tak rozhlížím kolem, je to fakt – zaplnilo a provonělo se to tu krásně. Obdivuji systém, s jakým je vše uspořádáno a roztříděno, jak jsou přehledně uskladněny jednotlivé produkty i suroviny na jejich výrobu. Hotové výrobky jsou v regálech naskládány a roztříděny tak chytře, že snad i úplný laik by se tu do pár minut zorientoval a byl schopen najít cokoli ze sortimentu.

Není voda jako voda

Mou pozornost zaujmou velké modré barely. Zajímá mě, co je v nich asi za zvláštní vodu? Pokud vím, Biorythme vodu do své kosmetiky téměř nepřidává. A proto většina jejich výrobků může být bez konzervantů. Voda v kosmetickém přípravku totiž znamená, že je

třeba přidat i nějaký druh konzervantu. Zároveň je ale voda nejlevnější kosmetickou surovinou. Takže se jiným (často i přírodním) kosmetickým firmám vyplatí ji do svých výrobků přidávat. Často tedy platíme ne tolik za účinné složky, ale prostě za vodu. V některých konvenčních výrobcích může, považte, tvořit až 90% obsahu. „Jsou však kosmetické produkty, kde voda musí být ze své podstaty,“ vysvětluje mi majitelka Biorythme. „Třeba takový náš dvoufázový odličovač očí je typickým příkladem. My jsme v něm ale vodu coby levnou surovinu vyměnili za květové hydroláty, které jsou v cenové škále na zcela opačné straně. A vidíš je právě v těchto modrých barelech.“ Dozvídám se dále, že i hydroláty si Aneta velmi pečlivě vybírá, protože jsou mezi nimi v kvalitě obrovské rozdíly. Nadšená mladá podnikatelka se však nebojí investovat do těch nejkvalitnějších, a tudíž i nejnákladnějších. Ty, které tu vidím, jsou původem z Francie, a firma v nich má uloženy statisíce korun.

V kvalitě a filozofii se ústupky nedělají

Smekám u francouzských květových hydrolátů pomyslň „chapeau“ a obdivuji, kam dokázala vašeň pro přírodu a kosmetiku dovézt malou holčičku s velkým snem. Dnes má prosperující firmu, jejíž oblíba stále roste, má svůj okruh stálých zákazníků a ve skladu si může dovolit mít v surovinách i v produktech uloženy značné finanční částky, i když před osmi lety začínala s pomyslnou desetikorunou v kapse. Dnes by mohla mít tedy klidně i „nosík nahoru“. Mohla by se chovat sebejistě. Ale ona ví (a několikrát to během mé návštěvy zopakuje), že v tom, aby mohla jít dál, jí pomáhá stále stejná obrovská pokora, jakou měla na začátku. Dnes a denně si uvědomuje, že by tohle všechno nezvládla, kdyby nebylo skvělých spolupracovníků, skvělých zákazníků a souher okolností, které při ní stály a stojí. Aneta nemá rozhodně „manýry“ velkopodnikatelky, není jí vlastní dávat na první místo ekonomiku, růst a zisk a při výběru surovin trochu zamhouřit oči. Ona ze svých ideálů neslevuje. Ví, že bez kvalitních surovin není kvalitních výrobků. Takže kompromisů tady nečekejte. Buď 100% kvalita, nebo

nic. A tak tu krom hydrolátů, které zabírají aspoň na první pohled největší část skladu, najdete také třeba za studena lisovaný malinový, melounový a chia olej, desítky druhů čistých esenciálních olejů, úžasné vonící kakaové máslo v potravinářské kvalitě nebo báječné bambucké máslo – zkrátka suroviny, které se postarají o to, že konečné produkty vás okouzlí svou vůní, texturou i funkcí.

A jedeme do dílny

Firma Biorythme působí v Hostivici nedaleko Prahy. A nějakou dobu už dokonce na dvou místech. Proto se potřebujeme ze skladových prostor přesunout na druhý konec obce, kde tluče pomyslné srdce Biorythme, tedy do dílny, ve které se rodí vše, co si koncový zákazník nebo velkoodběratel objedná. Každý výrobek vzniká pod lidskýma rukama – od začátku až do konce. Vývoj receptury, výroba, návrh etiket, balení i expedice. Štítky na výrobcích jsou lepeny ručně, čísla šarží na každém z nich jsou psány rovněž ručně, vše je tvořeno s láskou a hlavně s dotekem člověčenství. A takovou péči zákaznice cítí už při rozbalování balíčku. „Nechceme vyrábět co nejvíce věcí za co nejméně peněz, každému jednotlivému výrobku věnujeme lásku a pozornost tak, jako bychom ho vyráběli pro vlastní rodinu a sebe samotné. Nejsme žádná továrna, s každou várkou výrobků si vyhrajeme do úplné dokonalosti tak, abychom si byli naprosto jistí kvalitou,“ popisuje Aneta základní filozofii firmy a pro mě i poselství budoucím generacím mladých podnikatelů.

Srdce v rytmu Biorythmu

Za chvíli dostanu možnost nahlédnout v praxi do výroby a něco si i sama vyzkoušet. Rozhlížím se po vstupní místnosti, která vypadá spíše jako domov než sídlo firmy. Je tu útulno. „Tenhle prostor mi připomíná dlouhou cestu, kterou jsme od léta 2015 ušli. Vlastně se zpětně dívám, že mi majitelé dílnu pronajali. Měla jsem dvacet šest a jediné, co jsem mohla nabídnout, byly nulové podnikatelské zkušenosti, prázdná kapsa a hrozba toho, že se bude muset celá dílna překopat.“ A já si říkám, že evidentně i majitelé musí být lidé se srdcem na pravém místě a s intuicí, která nelže a od začátku jim musela napovídat, že s Anet určitě nešlápnu vedle.

A je ze mě laborantka

Dostávám na sebe firemní oděv, v němž si připadám důležitě a jako opravdová laborantka. Můj outfit složený z bílých bavlněných kalhot a zeleného trička s logem Biorythme doplňuje i nutná (a trochu vtipná) čapka na hlavu, protože do kosmetiky nesmí proklouznout ani vlásek. Konstatuji, že tu mají poměrně chladno. Aneta i její kolegyně, vedoucí výroby Míša Waldhauserová, která mi ukazuje proces výroby, souhlasně přikyvuji s tím, že surovinám chladnější režim vyhovuje a ony dvě jsou naštěstí také horkokrevné a pracuje se jim lépe v prostředí, kde je pod dvacet

stupňů. Tak zrovna tohle bych nemusela, ale dnes to ráda vydržím.

Baví mě, že při vstupu do samotné kosmetické laboratoře je na zemi velká oboustranná samolepicí fólie, která odchyťává špinu z podrážek bot, přičemž každé odlepení podrážky vydává legrační zvuk. Ale hlavně je to praktické. A já jsem už v plné polní v místnosti, která vypadá skoro jako kuchyně, jen je zcela sterilně poklizená a vydezinfikovaná. I sporák tu mají a na něm hrnec, v němž by klidně mohla být polévka k nedělnímu obědu, ale tady se míchá základ pro balzámy na rty. Rozehřáté suroviny podmanivě voní a Míša s obratností a praxí nalévá každé z nás směs do kádinky. A můžeme jít plnit připravené obaly na balzámy.

Má vlastní limitka

Zprvu se mi klepe ruka, bojím se, že se do tak malého otvoru netrefím a budu kapat cennou hmotu všude kolem. Jsem ale ujištěna, že i s tím se počítá, a tak se snažím. Balzámy je třeba plnit na dvě fáze. Až ta první zaschne, jede se druhá runda. Žádná rychlovka to teda není, a je třeba přistoupit k této činnosti jako k meditaci. Pak to prý může i uklidňovat. No, nevím... Každopádně se mi zdá, že jsou některé mé balzámy i po druhé jízdě trochu podměrečné, a tak jim chci doplnit po kapce navíc. Avšak ta se už s materiálem pod ní nespojí, a tak mi vznikne na vrcholku taková „třešnička na balzámu“. Nebo jako taková malá bradavka to vypadá. Přijde mi to roztomilé, avšak přes kontrolní oko zdejší šéfy by takový produkt z estetických důvodů neprošel. Ale jelikož na funkci nemá tato vada na kráse vliv, dostávám sérii zmetků jako dárek na rozdávání mezi své blízké. Vida, jak se mi ta chyba vyplatila. Ještě si ale musím balzámy oštítkovat a dopsat čísla šarže. Velmi titěrná práce a pro nás dysgrafiky úkol nadmíru složitý, ale i to se mi nakonec podaří. Můj obdiv k těm, kteří tuto práci zvládají levou zadní, rychle, spolehlivě a poctivě, je rázem ještě větší. A nejspolehlivějším a nejpečlivějším brigádníkem je prý více než šedesát let, jedné dokonce skoro osmdesát. Možná i proto, že tato generace ještě vyrůstala v době, kdy ne na všechno byly stroje a počítače, jim to tak jde.

Je to na nás

Můj čas vymezený pro nahlédnutí pod pokličku výroby a prodeje jedné z nejvýznamnějších českých značek biokosmetiky se naplňuje. Cítím, že Anetu a Míšu čeká ještě další práce a že jim půjde rozhodně od ruky rychleji než mně plnění forem na balzámy, takže tady už jim nepomůžu. Vydávám se na cestu domů, obdarovaná taštičkou s produkty, krásným spolubytím a hlavně svojí limitovanou edicí výrobků. V autorádiu už zní smyčcový koncert, ale já si znovu vzpomenu na Jane Goodallovou. Doma si pak zapálím svíčku Biorythme a zalistuji v její knize, kde čtu: „Představte si svět, ve kterém naše pravnoučata a jejich děti budou žít v míru, ve spojení s matkou zemí a velkým duchem. Pokud nám záleží na budoucnosti země, nemůžeme to nechat ‚na nich‘, je to na nás. Na mně

a na vás.“ A tak o tom píšu. Protože je to i na mně. Dát vědět světu, že na Praze-západ je dílna, která je důvodem k naději. A je i na vás, jestli ji také podpoříte. Protože nikdo jiný to za vás neudělá.

Koukněte na:
www.biorythme.cz

PS: Kdyby vás zajímalo, jak je z hlediska legislativy někdy těžké nedávat do kosmetiky vodu, ale místo ní květové hydroláty (o kterých v článku hodně píší), podívejte se na příběh, který v Biorythme zažily po dokončení reportáže bit.ly/biorythme
 Úf! Držíme palce a děkujeme za to, že všechny tyhle výzvy Aneta a její tým vždycky překlenou. A nebojte, na tonika si zákaznice počkají. Když nejde o život...

